

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

VIII. De Adventu Legatorum eius, & praeparatione dedicationis templi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

2. Corinth. 6.

sub titulo Dæmonis ædificatam immundoq; ritu profano tam diuinis vsibus mancipari. Nam quæ conuentio Christi ab Belial, aut quæ communicatio templo Dei cum idolis? Dicebat autem illis & similitudinem. Nunquid seminatis frumenta vestra super dumos & spinas? Non puto. Sicut ergo de agris vestris spinas primo eradicatis ac tribulos, vt iactis bonis seminibus, opratas segetes ferre queant, ita & hanc radicem idolatriæ, spinam prædicationis, de medio vestrum funditus extirpate, vt de bono Euangelij semine corda vestra fructificet in vitam æternam. Hæc & alia huiusmodi sermonibus oportune, & importune, obsecrando, increpando, arguendo per singulos dies insistens duos gentilium animos tandem ita emolliuit, vt ipsi ædem execrabilem, de qua tota quæstio fuit, suis manibus confringerent & simulachra protererent.

DE ADVENTV LEGATORVM
eius, & præparatione dedicationis templi.

VIII.

DVM ea gerebantur, legati marchionis ABELBERTI de SAXONIA superuenere, opera & statum Episcopi studiose inquirentes, marchio etenim cum esset amicus valde ac familiaris Episcopo, in gente barbara huc periclitari metuebat: vnde si opus haberet, præsidium & opem ei ferre cupiebat. Astuere etiam ipsius Episcopi œconomorum nuncij, aurum, & argentum, vestes quoq; & alia necessaria ei deferentes: vt enim supra dictum est, licet Euangelium annuncians de Euangelio viuere deberet, ipse nihil horum vti volens, suis se tantum sumptibus transigebat. Igitur legatos omnes apud se ibi

se ibi tam diu retinuit, quousque videndo & audiendo discerent quid de operibus aut statu eius referre deberent. Porro baptizatis omnibus tam viris quam mulieribus totius ciuitatis, ad dedicationem altaris & sanctuarij iam surgentis Basilicæ, multa exultatione populi, deuotus accingitur, omni studio ac diligentia ipsi festo decorem & reuerentiam procurans, quatinus de amissione prioris fani vel celebritatis minimè dolerent, melioris solennitatis tripudio & melioris fabricæ ornamento consolati.

DE ALLOCVTIONE IPSIVS
ad Mizlaus principem.

N T E R agendum verò quod ipsa dedicatio vel IX,
quod singula opera dedicationis significare habet, rudi populo antistes exposuit; præcipue vero MIZLAUS ipsius ciuitatis principem, quem pridem in pētecoste cū alijs primatibus VNZNOIMIÆ baptizauerat, vt in eo ceteros erudiret, de his omnibus alloquitur, Sacramētum dedicationis ad animā cuiusq; fidelis pertinere sufficienti sermone demonstrans, quæ Spiritus sancti templū efficitur, vel in cuius corde Christus per fidem inhabitat. Dein sermonem ad ipsum principem ex toto conuertens, Tu es, inquit, fili charissime vera domus Dei. Tu ipse hodie dicandus & dedicandus es, & omnipotenti creatori tuo Deo, vt eminus ab omni alieno possessore, ipsius tantum mansio fias & possessio, non ergo impedias dedicationem tuam fili charissime. * Nihil enim prodest istam, quam cernis domum foris, dedicari, nisi & dedicatio ista in me compleatur. Episcopus autem intelligens adesse Spiritum sanctum, Ex parte, inquit, fili, domus Dei
Iii esse

Videtur hic aliquid deesse.